

Jäärgang 2 - Nummer 2

quatsch

valentijnseditie





Don't forget.

Het ergste wat je op Valentijn kan doen, is de dag helemaal vergeten. Schrijf dit superfantastisch feest op je kalender of in je agenda met enorm grote letters (voor de beginners, Valentijn is dus op 14 februari).



Don't overspend.

Je cadeau mag zeker niet waardeloos zijn, maar toch ook zeker niet te duur. Wanneer je toch een te duur cadeau geeft, wil ze dat misschien helemaal niet aannemen, of piekert ze de hele dag over het feit dat zij niet zo'n geweldig duur cadeau heeft. En elke euro die je daarbij uitspaart, is tevens een pintje in de Paljas.

Don't give her lingerie.

Lingerie is een gevaarlijk cadeau. Je kan de foute maat kiezen, wat voor enorme problemen kan zorgen, of je kan de foute kleur kiezen. Maar het belangrijkste is nog dat je geliefde zal denken dat er maar 1 ding rondspookt in dat gek en abstract hoofdje van jou. Ook al ben je een seks-god, weersta toch aan de verleiding om dit te kopen en wees iets creatiever.



Quatsch
Inside

Wegwijzers

Inside Quatsch	2
The diary of Livi	4 & 5
Ik heb ooit eens meegemaakt...	6
Dikke-truierendag	6
Op verplaatsing	7
Mijn gedacht	8
Poëziedag	9 & 10 & 11
Column	12
Wordt vervolgd	13
W!NW!NW!N	14
Colofon + Antwoordformulier	15

Weer of wederom beginnen met een wegwijzer? Waarom? Wel, waarschijnlijk wijzen wegwijzers de weg, wijzen ze je weg of word je er wijzer van. Weleer werden wegwijzers waardig gewaardeerd, dus waarom nu wegen wijzigen en weggaan van waardige wegwijzers?

Wij, werkzame Quatschers, waakzaam als altijd, wijzen terecht op de werkelijkheid: wegwijzers wapenen de weerstand van het inwonende verstand. Winkelen, worstenwringen en wulps wezen worden waardiger geacht dan wegwijzers, wij worden echter wild van waterpijpen, wielrennen en, jawel, wegwijzers. -Bronckosaurus

The diary of Lini



Wat was jouw eerste ervaring op onze school en in België?

Mijn eerste ervaring in België was helemaal overweldigende maar echt spannend ook! Door de zes uur tijd verschillende tussen New York en België, ik was heel erg moe tijdens mijn heel eerste week hier, maar ik ging nog naar veel plaatsen in België! Mijn eerste echt impressie van België was “Wow, deze land is geweldig, ik wil nooit weggaan!”

Mijn eerste dag op school was superleuk. Ik was bezorgd dat misschien niemand zou mij tof vinden, of niemand zou tegen mij praten. Maar iedereen was zo vriendelijk! Ik was echt blij. Ik vond de school heel klein, maar het was leuk om iets andere dan mijn normale school te zien. In Amerika, wij veranderen lokaal elke uur, en de leerkrachten blijven normaal de hele dag in hetzelfde lokaal. Hier, de leerkrachten verplaatsen meer dan de leerlingen!

Vind je de cultuur in België helemaal anders dan die in New York/Amerika?

En wat vind jij leuk van onze cultuur, of wat vind jij raar?

Ik vind de cultuur van België zeker anders dan in New York. Er zijn geen echt grote verschillen, maar zeker veel kleine verschillen.

In New York, doe ik keiveel clubs, dus ik ben normaal nooit thuis! En het gaat hetzelfde voor mijn broer, zus, en vrienden ook! In België, bijna elke student gaat naar huis na de school, om te studeren, of om niks te doen. Het is een heel verschillende leven, maar jullie hebben zeker meer tijd om huiswerk te doen!

Ik vind dat de studenten in België zijn veel meer rustig dan in New York. In New York zijn wij altijd ongerust en benadrukt, maar jullie zijn meer “chill”!

Een grote verschil ik in sommige klassen heb gezien, is een heel andere zicht van de wereld. Sommige studenten dat ik tegen gepraat heb zijn veel minder tolerant dan ik zou verwachten. Mijne zicht van de wereld is, “Hoe meer verschillen, hoe beter!”

Waarom niet leren zoveel als mogelijk over een andere cultuur?

Wat vind jij van onze Belgische mode?

Ik vind jullie modes BIJNA dezelfde als in Amerika. Maar, dat hangt vanaf naar welke kinderen jij kijken. Ik denk dat de mensen in Amerika dragen meer kleuren! Ik zie altijd zoveel zwart hier. De mensen in België dragen sjiekere kleren dan de studenten in mijn school zouden normaal dragen. Ik vind de kleren van België wel mooi!

Vind jij de lessen niet moeilijk om te volgen? En wat doe jij als je de leerkracht niet verstaat?

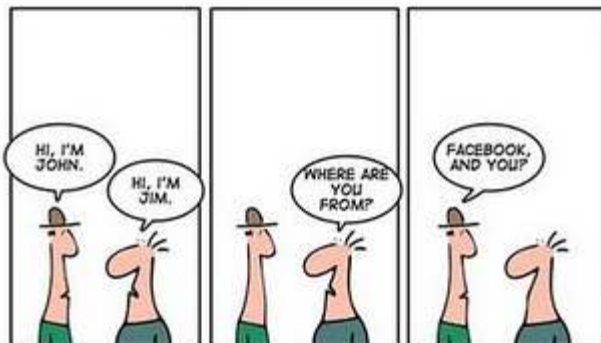
In het begin vond ik de lessen ongelooflijk moeilijk! Ik verstond NIKS en ik kon zeker niet volgen. Maar nu vind ik het duizend keer gemakkelijker dan mijn eerste weken. Soms, als ik de les niet versta of als ik het te saai vind, teken ik in mijn schrift, of lees ik een boek! Ik probeer om altijd mijn Nederlands te oefenen. Veel braver dan tekenen tijdens de les!

Voordat jij naar België bent gekomen, wat had jij verwacht?

Voordat ik naar België ben gekomen, ik had geen idee wat ik moest verwachten! Eigenlijk, wat is België? Ik wist er niks van. Chocolade, bier, waffels, en de EU? Dat was alles dat ik wist. Ik heb niet over zoveel beuren gedacht. Ik zie nu echt veel koeien, schapen, kippen, en velden! Ik heb nooit in mijn leven zoveel gezien!

Wat was jouwe vreemdste ervaring in België?

Mijn raarste ervaring in België? Het is moeilijk om alleen maar een te kiezen! Misschien het vreemdst was toen ik ben in de park gelopen. Ik was aan het lopen en toen kwam een oude man om zijn hoed naar mij te geven. Maar hij sprak Nederlands tegen mij, en ik verstond er echt niks van! Ik liep weg zo snel als mogelijk. Het was raar, maar nu vind ik het echt grappig!



Ik heb ooit eens meegemaakt...

Ik ging op safari en we naderden een grote waterpoel. Onze gids waarschuwde ons al voor het naderende gevaar. De spanning was voelbaar aanwezig. Ik deed het koordje van mijn hoed nog wat strakker om mijn nek.

We moesten heel stil zijn, want het gevaar hoort beter dan drie Chinese labradors. Al sluipend met mijn buik over de grond, kroop ik verder.

“Hou je vast!” riep de gids, “weldra zie je het grootste gevaar van heel Afrika!”

Ik keek, ik keek en ik zag niets.

“Jawel, daar ginds in de verte”, zei de gids. En inderdaad, ver aan de horizon zag ik een klein stipje. Het leek me onschuldig.

Tot dat kleine stipje plots een afstand van 500 meter overbrugde in slechts drie sprongen. Dat kleine stipje was zo klein niet meer, het was een reusachtig nijlpaard met drie scheef gegroeide tanden en een zeer stinkende adem. Paniek alom. Gelukkig had onze gids een nijlpaardenspray. Dit was echter niet genoeg om mijn drie metgezellen te redden... Overal bloed, ledematen vlogen me om de oren en ik zal hun pijnkretten nooit vergeten.

Moraal van het verhaal: het nijlpaard is de echte koning van Afrika.

Dikke-truierendag

Hey sneeuwpopjes en ijsprinsesjes, stilaan aan het bevroren?

Bereid je dan maar voor, het wordt nog kouder! Of niet?

Op 12/2 gaat de verwarming een graadje omlaag, maar echt voelen zal je het niet. Toch worden de stookgassen en broeikasgassen met 7 % verminderd. Dat is goed, maar een beetje flauw, niet? Zouden we de verwarming niet nog een paar graden lager zetten, voor één dag? Stel je voor wat een besparing dat zou zijn!

Kopenhagen is dan wel mislukt, maar hier komt Zoutleeuw! De onderhandelingen beginnen tijdens de middag. Naast de strenge vergaderingen is er dus ook even tijd voor ontspannende workshops, met dank aan MOS.

Op verplaatsing



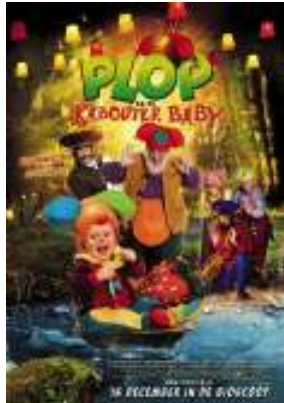
Maatschappelijk verantwoord ondernemen, een term die we steeds vaker tegenkomen op de televisie, de radio of in de krant. Maar wat is de betekenis van MVO, wat houdt het in voor ondernemers, consumenten, stakeholders, de hele samenleving?

Een maatschappelijk verantwoord ondernemer gaat op zoek naar een correct evenwicht tussen *profit, people en planet*. Hij moet zorgen voor een goed economisch rendement en een duurzame groei in correcte sociale omstandigheden (voor werknemers, klanten...) zonder het milieu overbodig te belasten.

Dankzij de HUB konden de leerlingen economie van het 5^{de} en het 6^{de} jaar enkele weken geleden aan den lijve ondervinden wat MVO inhoudt. Tijdens een spel "MVO aan het roer" kregen ze de kans om zelf de leiding van een cruiseschip te nemen. Per groepje spelers moesten ze als directieteam van het schip strategische bedrijfsbeslissingen nemen. Hieruit leerden de leerlingen dat het heel belangrijk is om op lange termijn te denken, te handelen en steeds consequent te zijn.



Mijn gedacht



Plop en de kabouterbaby

Er is weer een nieuw, niet zo verrassend, maar wel grappig avontuur van Plop en zijn vriendjes in de filmzalen. Wanneer op een dag het kaboutercircus door het kabouterbos rijdt, valt er een mandje uit de aanhangwagen. In het mandje ligt een schattige kabouterbaby. Lui voelt zich meteen geroepen als vader. Gaandeweg ontdekt hij dat voor een baby zorgen lastiger is dan hij ooit had kunnen denken. Wanneer Klus hem te hulp schiet en Plop koeckenbakker van de eeuw wil worden, ontstaan de grootste misverstanden en gaan de poppen aan het dansen.

Het engelenhuis – Dirk Bracke

De 16-jarige Bo droomt, net zoals zovelen onder ons, van een leven waarin ze kan doen wat ze wil. Jammer genoeg heeft ze te weinig geld. Via een vriendin leert ze Vincent kennen, hij loodst haar binnen in de escortewereld. Het begint onschuldig, maar bestaat onschuldig in deze wereld?

Voor wie niet genoeg krijgt van het boek of gewoon graag een filmpje meepikt is er vanaf de krokusvakantie 'Het engelenhuis'





Dichter in de kijker: Paul van Ostaijen

Paul van Ostaijen werd in 1896 geboren in Antwerpen. Hij is ongetwijfeld de belangrijkste avant-gardistische schrijver van de Nederlanden. Hij schreef verschillende Gedichtenbundels. Een van zijn bekendste gedichten is 'Boem Paukenslag'. Een ander prachtig voorbeeld van zijn werk vind je hiernaast.

Poëziedag

Op vrijdag 28 januari 2010 was het weer gedichtendag. Hoe de affiche opgehangen moest worden, was misschien nogal onduidelijk. Maar één ding was zeker:

deze poëziedag zou niet onopgemerkt voorbijgaan.

De namen van afwezigen werden op een originele manier verzameld. In elke klas werd er wel een gedicht voorgedragen en voor de ramen verschenen ballonnen en gedichten. Een hoogdag voor de Nederlandse taal.

VLERKEN

Nachtelik vliegen vogels van
de wilde wingerd weg

Schrikbeladen klapperen vlerken
dof

in deemstering

Knakgeluid van takken veelvuldig kort
ontsluieren vlerken

één ogenblik
niet-herkenbare ruimten

de ruimte is van knakkende
vlerken
vol

Plotseling zijn vogels
schrikgeschud

ons
tot-dingen-gestolde Angst

Onze school bruist van het talent en naar aanleiding van gedichtendag kregen onze leerkrachten het lumineuze idee de verborgen dichters in onze school te ontmaskeren.

De leerlingen haalden hun inspiratie uit een dode taal vol verborgen schoonheid of uit hun favoriete liedjes.

Haiku's

Sol clarus ardet
Arbor radios capit
Dum pluit paulum
Jonathan, Brent, Raf, Stefanie

Tempus glaciei
Etiam albi ursi
Frigore tremunt
Sander, Jana, Annelien, Martijn

Alpes candidae
Sitae in amoenitate
Attingunt nubes
Isabeau, Anton, Joy, Geerhard

Turbo iter faciens
Omnia vi destruet
Proximus finis
Jolien, Saida, Bram, Navjyot

De heldere zon brandt
De boom vangt de stralen
Terwijl het een beetje regent

De tijd van het ijs
Zelfs witte beren
Bibberen van de kou

Witte Alpen
Gelegen in een mooie omgeving
Raken aan de wolken

Een orkaan op zijn tocht
Zal alles met geweld verwoesten
Het einde is zeer nabij



Wanneer jij er goed uitziet

Koud als een nacht
Zijn je schouders bevroren.
Zoals ik je wil
Dansend, herboren

Als jij me negeert
Komt de wanhoop over me neer.

Wat zoek je
ROMANTIEK?
Ik zal je schoonheid vinden
Vinden op de dansvloer
Terwijl je danst op electro-pop
Van 1984.

*Het oranje verlangen
Naar dat
Rebelse ritme,
Genietend van
De betekenisvolle herhaling
In het eindigen
Van de muziek.*

Geklaag

Nu klaag ik,
zonder instrumenten eigenlijk,
uren, tot het laatste licht.
ik gesel mijn verlangens,
ik wil duizend doden sterven.
gisteren heb ik mijn verliefdheid afgelegd,
in mijn gesproken woorden hoorde ik je naam,
maar ook, verdachte stilte,
van afwezigheid.
de nacht begint,
ik heb de stemmen uit m'n hoofd geslapen
en toen ik het najaar bij elkaar gedroomd had,
was het een ijskoude winter.
Nu klaag ik, zonder instrumenten eigenlijk,
na elke lach eerst,
tot het laatste licht.

Column

Valentijn is weer in aantocht en uiteraard alles wat erbij hoort. Kerstmis is nog niet helemaal bezonken en de winkelatalages hangen al vol met hartjes en engeltjes. Een ware ramp, als je een cynische en vooral kritische ziel bent die als één van de weinigen niet gestikt is in de liefdesgassen. Voor deze mensen doet zelfs de school er geen goed aan met zijn overdosis rode ballonnen voor ieder raam. Ik moet wel toegeven, het heeft wel iets, die zeemzoete sfeer, die wasem van kussende koppeltjes voor de schoolpoort, die stress in de weken voor Valentijn als je nog wanhopig op zoek bent naar een cadeau. Cadeaus... Wat zou Valentijn toch een geweldige feestdag zijn, als het niet zo ongehooflijk moeilijk was een cadeau te vinden voor je geliefde. Als student wil je altijd wel origineel zijn, (want uiteraard heeft enkel de 'happy few' een lief dat blij is met 'het gebaar' alleen) maar het mag uiteraard niet te veel geld kosten, want zakgeld groeit nu eenmaal niet aan de bomen.

Als je dan uiteindelijk toch voor jezelf beslist dat Valentijn maar een namaakfeestdag is, enkel en alleen bedacht om de verkoop van chocolaatjes op te drijven, is het uiteraard belangrijk dat je je wederhelft hiervan op de hoogte brengt. Het risico is echter wel dat zij/hij hier niet mee akkoord kan gaan en dat je dan uiteindelijk toch nog op expeditie moet vertrekken op zoek naar een gepast geschenk.

Heb je echter wel geluk en heeft je lief dezelfde overtuiging als jou dan ben je vrijgesteld van deze hele onderneming. Maar let toch maar op, je loopt het risico een hele dag te moeten doorbrengen met een ontevreden lief aan je zijde.

Conclusie: iedereen wil een cadeau op Valentijn.

Katarakter

Wordt vervolgd

Hoe de kikker een leeuw werd: deel 2

De jongen staaarde me aan met een, naar mijn mening, nogal debiele blik in zijn ogen. Ik keek hem rustig en zo geïnteresseerd mogelijk aan. “Ja,” antwoordde ik, “ik ben nieuw in deze school.”

Hij brabbelde iets wat ik werkelijk niet begreep en keek toen om naar zijn vrienden. Toen ik beleefd vroeg te herhalen wat hij net zei, leek hij werkelijk kwaad te worden. “Dan moejnog leern wie de baas is”, riep hij nu bijna, terwijl er stukjes van iets dat een wafel moet geweest zijn, samen met speeksel uit zijn mond vlogen. Ik had al een vaag vermoeden dat hij met ‘de baas’ zichzelf bedoelde, maar toch keek ik nog eens rond op het schoolplein om misschien een andere koning in de menigte te ontwaren. Ik vond er geen, hij moest zichzelf wel bedoelen. Het feit dat ik de jongen voor mij niet de nodige aandacht schonk, leek hem meer en meer op te fokken en steeds meer tol te eisen van zijn al niet zo geweldige uiterlijk. En toen opeens, baf, een klap. Jammer genoeg wist meneer de baas niet dat ik vrij goede reflexen had, overgebleven uit de tijd dat ik mijn mama ontliiep toen ze mij een nieuwe luier wou aandoen. Ik was ongedeukt, maar de hand van mijn ‘oh zo geduchte tegenstander’ daarentegen niet. En zoals het telkens gaat met de groten: als er een mugje bijt, zijn ze vertrappeld door een kudde olifanten. Hij maakte zich uit de voeten en ging waarschijnlijk zijn beklag doen bij een van de dichtstbijzijnde leerkrachten. Het maakte me weinig uit, ik had toch al geen zin in deze eerste schooldag en misschien werd ik nu zelfs naar huis gestuurd.

Ik merkte wel dat de al bestaande interesse voor ‘de nieuwe’ nu zelfs nog sterker geworden was en het deze keer niet alleen bleef bij kijken. Er werd me al snel genoeg op de schouder geslagen en gevraagd hoe ik die pestkop aan het huilen had gekregen. Het was overweldigend, opeens bleek dat ik toch niet zo giftig was. In mijn hoofd bedankte ik mijn moeder voor haar volhardende pogingen om van mij geen naturist te maken en genoot stiekem van alle aandacht. De school bleek dan toch geen strafkamp te zijn, maar de lessen moesten nog beginnen...

WINWINWIN

Weet jij wiens prachtige handschrift hieronder staat?
Deponeer het formulier met je klas en de juiste oplossing voor **woensdag 24/02/10** op het secretariaat en misschien win je een cake en warme chocolmelk voor de hele klas!

Foto 1

Voer geen oorlog, voer eendjes

- Mevrouw Jeuris
- Mevrouw Adams
- Meneer Tielens

Foto 2

Voer geen oorlog, voer eendjes

- Meneer Ten Haaf
- Meneer Steyls
- Meneer Moermans

Colofon

Wie heeft zijn steentje bijgedragen?

Joren Bellis
Maxim Stammen
Linde Natens
Charlotte Royer
Katia Boudynkova
Livi Tant
Marie Linde Boesmans

De klassen 4B, 4C, 6A1B1.

Dankjewel aan alle leerkrachten voor hun bijdrage & hun hulp.

Antwoordformulier

Naam:

Klas:

Antwoorden

• Foto 1:

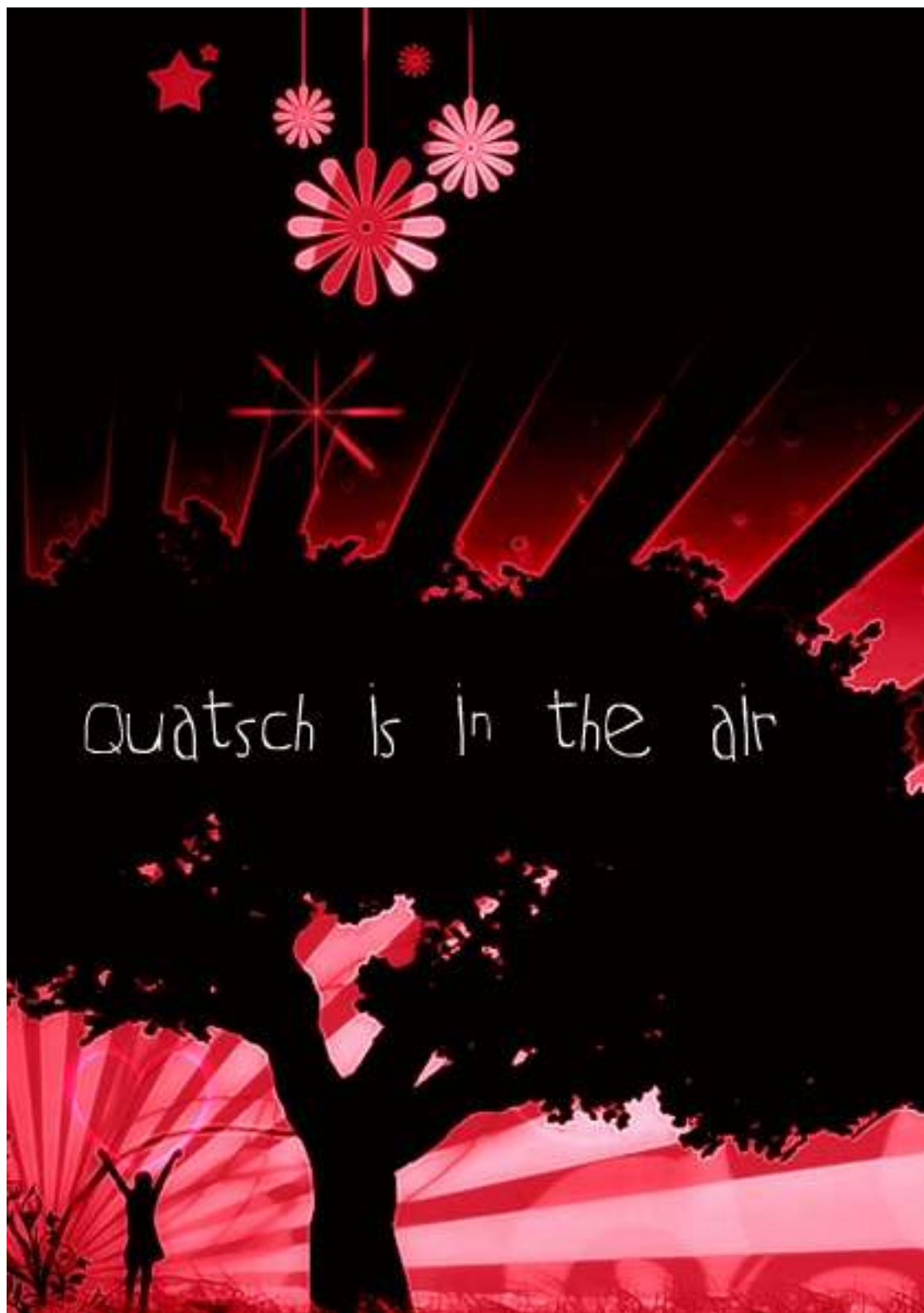
.....

• Foto 2:

.....

Schiftingsvraag: Hoeveel km heeft de auto van Mr. Frère al afgelegd?

.....



Quatsch is in the air